

Medlem i fokus

Namn: Ute Omnell

Hemort: Ekolsund

Utbildning: Teknisk lantmätare i Tyskland

Arbetar: Mätansvarig/bygglédare mät Citybanan i Stockholm anställd hos Sundsvalls Mätcenter

Medlem sedan: Jag tror 2002

Antal MätKart: 2

Senaste MätKart: Uppsala 2004

Jag är född och uppvuxen i Tyskland. Sista året innan studenten var det hög tid att bestämma sig att söka en utbildningsplats eller inriktning på plugget. Ingen enkel fråga när man är 17 år. I en tidning läste jag om ett jobb som kallades mätningstekniker, ett arbete där man vistades mycket utomhus och kunskaper inom matematik och geometri krävdes. Det kändes väldigt lockande eftersom mina intressen i skolan fanns inom matematik och sport. Nu började letandet efter utbildningsplatser och var jobbar man som mätningstekniker? 1984/85 fanns det några privata mätkonsulter som utbildade mätningstekniker eller statliga institutioner såsom Katasteramt, Amt für Landwirtschaft och Landentwicklung eller tyska lantmäteriet. För att komma in till olika utbildningsplatser måste man delta i ett prov/tentamen till respektive arbetsgivare, antal sökande var ca 50 personer per anställning. Efter att man klarat provet fanns det en chans att bli kallad till en anställningsintervju. På ett ställe fick jag frågan, varför jag sökte mig till en utbildningsplats när jag är 18 år och ganska snart skulle gifta mig och få barn. Som ung och blyg i den åldern visste jag inte vad jag skulle svara och det blev inget med det jobbet.

Efter några år av funderande och testande av olika inriktningar (lärare mm) blev det till slut en utbildning till mätningstekniker hos en privat mätkonsult som utförde förrättningsmätningar mm.

1991 började jag fundera om detta ska var mitt arbete för resten av livet. Kändes oerhört skrämmande, men jag bestämde mig för att plugga vidare till teknisk lantmätare i Frankfurt am Main.

När det var dags att söka temat till exjobbet tyckte jag och 2 kompisar att det skulle vara kul att skriva det utomlands. Via några kontakter från högskolan hamnade vi 1994 på Storebaeltsbron i Danmark med uppdraget att beskriva allt mätningstekniskt arbete i detta projekt. Oerhört spännande och i efterhand vägledande för mina framtida val i livet. Denna sommar väcktes intresset hos mig att arbeta utanför Tyskland och i stora infrastrukturprojekt. Som ung, optimistisk och nyexaminerad trodde jag att det fanns en möjlighet att jobba utomlands för ett tyskt byggföretag. Jag hade glömt att jag var kvinna och att detta skulle kunna vara ett problem inom företagen då de hade de flesta uppdragen i mellanöstern. Ett halvår senare blev jag kontaktad av företaget som jobbade vid Storabaeltsbron och de undrade om jag fortfarande var intresserad av att arbeta utomlands. De skulle kunna tänka sig att anställa sin första kvinna inom mätavdelningen.

Februari 1995 flyttade jag till Danmark, konsortiet hade bara 8 månader kvar i Danmark och jag tog chansen. Otroligt spännande jobb att åka ut på havet varje morgon och bygga ett stort anchorblock (infästning för spännkablarna av hängbron) till en av världens största hängbroar (1995).

Hösten 1995 följde jag med mina danska kollegor till nästa projekt vilket var att bygga Pepparholmen för Öresundsförbindelsen. I början var det riktig spännande att bygga en helt ny ö. Efter några månader kändes det inte alls lika intressant att mäta in sten som har slängts i vattnet. Vi körde med grävsystem och GPS ute på havet, ingen litade riktig på resultaten och vår uppgift var att verifiera att all sten låg på rätt ställe.

Pepparholmen är en 4 km lång och 500 m bred ö, där mätte vi tvärsektioner på tre olika stenlager var 10:e meter ute till havs. Vi tog den lilla båten till mätpunkten som var en stor påle i havet med en liten plattform runt och där stod vi och mätte in sektionerna. Detta under månaderna oktober till maj. Vinter i Malmö säger allt: det blåste jämt, mycket dimma och sen en hel månad med is. Jag tror att det var möjligt att gå över Öresund den vintern.

Maj 1996 började Öresundsbron (Sundlink Contractors) komma igång på allvar. Detta lockade väldigt mycket efter mina 8 månader ute till havs, på en präm med en grävmaskin och tre gubbar 12 timmar om dagen. En bro för bilar och tåg verkade mycket mer intressant än att mäta sten. Jag började med utsättning av pylonkassurnerna i Kockums torrdocka. Sen blev det placering av fundamenten under vatten för respektive stöd i brolinjen. Här kom jag för första gången i kontakt med positionsbestämning via RTK. Långa kablar till GPS mottagare, stora radioantennor, märkning av olika kablar och deras uttag, studsande GPS-signaler mm. Under den tiden lärde jag mig väldigt mycket om GPS och systematisk felsökning av sammansatta system. Jag träffade många duktiga och trevliga mätare vid projektet och vi hade kul ihop och lärde oss väldigt mycket.

För min del blev bron klar sommaren 1999.

Under tiden på Sundlink Contractors träffade jag min man och våren 1999 bestämde jag mig för att stanna i Sverige. Jag fick en anställning hos Skanska Väg och Anläggning i Stockholm och började vid Södra Länken.

Vi flyttade till Tyresö och nu var det dags att lära sig svenska. Ingen på bygget fick prata engelska med mig och de första 3-4 månaderna kommer jag inte riktig ihåg vad vi gjorde. Liten minneslucka vid framtagande av underlag till relationshandling. Vår del av Södra Länken avslutade vi 2002. Marknaden såg inte så bra ut för byggbolagen och det blev flytt in på huvudkontoret med några ströjobb för Skanska. Januari 2005 och dec 2006 föddes våra barn och det blev en hel del föräldraledighet.

Efter dryga 9 år på Skanska som entreprenör kom det ett riktigt stort projekt igen: Citybanan.

Jag bytte sida, från entreprenör till beställare, och jobbar nu för Sundsvalls Mätcenter som mätansvarig på Citybanan på uppdrag av Trafikverket. Ett väldigt intressant projekt och denna gång under jorden. Ett projekt mitt under stan och pågående verksamheter. Sju stycken anläggningsentreprenader som ska mötas under jorden. Även på beställarsidan finns det mycket för en mätningssingenjör att göra.

När jag inte jobbar, kopplar jag av på landet i Ekolsund, strax utanför Enköping, där jag bor med min man och våra två barn. Vi spenderar mycket tid i trädgården och i skogen.

Jag tycker om att umgås med mina vänner och spelar fortfarande lite volleyboll (Korpen).

Ute Omnell

Ute.Omnell@maetcenter.se